

1990 inträffade flera långvariga och resurskrävande bränder i Stockholm; Katarina kyrka, varuhuset John Wall, flera stora vindsbränder i city samt färjan Sally Albatross i Nacka kommun, där Stockholms brandförsvaret deltog med stora resurser. Vid ett par av dessa insatser utnyttjades resurser från grannkommunerna för arbete direkt på skadeplatsen, något som tidigare ej varit vanligt.

Hittills hade resursutnyttjande över kommungränserna mest bestått i att Stockholm hjälpt grannkommunerna och att grannkommunerna vid några tillfällen använts för att upprätthålla beredskap i Stockholm i samband med större insatser.

Erfarenheterna från samarbetet i de relaterade fallen var övervägande positiva, varför man beslöt att samla kommunerna gränsande till Stockholm för diskussioner om intensifierat samarbete i region "Mitt". Tidigare hade länets norra kommuner bildat "Rädd-Sam-Norr", och länets södra kommuner intensifierat sitt samarbete.

Hur förändringen blir när "Mitt-regionen", bestående av brandförsvaren i Stockholm, Lidingö, Nacka, Ekerö, Värmdö och Solna/Sundbyberg, skall betraktas som en operativ enhet lämnas en utförlig redogörelse.

Här några ledord: kommungränser, operativa gränser, debitering, fakturering, specialresurser (kemskyddsstyrka, brand- och räddningsbåtar, kranbil, hävare, depåresurser mm), avtal, larmrutiner, larmfunktion, ledningsfunktion osv.

Ett omfattande arbete, som kan utmynna i ett kommunalförbund tidigast år 1995.

Mellan de tre regionerna i Stockholms län förutsätts ett samnyttjande av specialresurser och oavsett regiontillhörighet kan det i vissa fall finnas behov av att två enskilda kommuner av geografiska skäl samarbetar.